

Normbedragen in de Vreemdelingencirculaire

JU

Circulaire aan de korpschefs en staf Marechaussee

27 november 1997/Nr. 639270/97/IND
Stafafdeling Uitvoeringsbeleid en
Documentatie

Code: TBV 1997/11

Juridische achtergrond: Vc A4/4.2.1. jo.
B1

Geldig van/tot: 1 oktober 1997 tot en
met 1 oktober 1999

Aan:

– de korpschefs politieregio's

– de Staf van de Koninklijke
Marechaussee

Door een publikatie in Migrantenrecht 1997, aflevering 3, blijken sinds enige tijd misverstanden te zijn ontstaan over de toepasselijke normbedragen bij de uitvoering van de Vreemdelingencirculaire (Vc) hoofdstuk B1 voor jongeren. In de Algemene Bijstandswet worden sinds 1993 naast de hoge normen lagere jeugdnormen gehanteerd, waaronder een lage gezinsnorm voor echtgenoten jonger dan 21 jaar. Ten onrechte is in het betreffende artikel gesteld dat deze lage norm van f. 649,11 (excl. vakantiegeld) in 1997 is ingevoerd en dat uit onwetendheid deze norm tot dusver bij de uitvoering van de Vreemdelingenwet niet is gehanteerd voor jongeren jonger dan 21 jaar.

Bij de toepassing van deel B1 van de Vreemdelingencirculaire dient in alle gevallen uitgegaan te worden van de hoogste ABW-normen inclusief vakantiegeld voor samenwonenden van 21 jaar en ouder.

Ratio: In het toelatingsbeleid is altijd één norm gehanteerd, waarbij nimmer onderscheid is gemaakt naar persoonlijke omstandigheden zoals leeftijd en woonsituaties (bijv. woningdelers). Deze differentiëring in de ABW is gebaseerd op sociale zekerheidsargumenten. De hoogte van de bijstandsuitkering is gerelateerd aan de beloning

in de voorbereidingsfase van de Jeugdwerkgarantiewet (JWG) en de Wet op de Studiefinanciering (WSF).

Zou deze bijstandsuitkering hoger zijn, dan zou het voor betrokkene niet lonen om aan de JWG deel te nemen of zou het volgen van een studie kunnen worden belemmerd.

De ABW gaat ervan uit dat 18-21-jarigen bij verwerving van een ontoereikend eigen inkomen voor hun bestaanskosten een beroep moeten doen op hun ouders. Voor zover de betrokkene geen beroep op de ouders kan doen, bestaat recht op aanvullende bijzondere bijstand.

Uitgangspunt van het toelatingsbeleid is dat degene die in Nederland verblijft de overkomst en het verblijf van zijn buitenlandse gezinslid in Nederland zelfstandig financiert. Voorkomen moet worden dat na toelating van het desbetreffende gezinslid aanspraak op een aanvullende bijstandsuitkering ontstaat dan wel een beroep op een andere uitkering gefinancierd uit de openbare middelen kan worden gedaan. Houders van een vergunning tot verblijf die gezinshereniging of gezinsvorming beogen alsmede alle Nederlanders, houders van een vergunning tot verblijf, houders van een vergunning tot vestiging, vluchtelingen en houders van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde die hun niet-huwelijkse partner willen laten overkomen, dienen dan ook blijkens hoofdstuk B1 van de Vreemdelingencirculaire zelfstandig te beschikken over een duurzaam inkomen ter hoogte van de gezinsnorm voor gehuwden van 21 jaar en ouder.

Op humanitaire gronden zijn voor Nederlanders, houders van een vergunning tot vestiging, vluchtelingen en houders van een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde die hun huwelijkse partner willen laten overkomen de vereisten iets versoepeld. Zij behoeven blijkens hoofdstuk B1 van de Vreemdelingencirculaire slechts te vol-

doen aan de 70% gezinsnorm voor gehuwden. Zijn zij jonger dan 23 jaar en verrichten zij arbeid in loondienst, dan wordt ongeacht de hoogte van het inkomen genoeg genomen met een inkomen verworven uit een 32-urige werkweek, omdat zij met het minimumjeugdloon niet aan de 70% van de gezinsnorm kunnen voldoen.

Den Haag, 27 november 1997.

De Staatssecretaris van Justitie,
Namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
L. Elting.